Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok VIII. Kraków, MAJ 1936. Nr. 5.

INFORMATOR

ORGAN TOWARZYSTWA WŁAŚCICIELI REALNOŚCI WIELKIEGO KRAKOWA

Adres Redakcji i Admin.: Kraków, św. Marka 20. Tel. 146-78.

Redaktor: Dr. Adam Blatt.

Członkowie Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa otrzymują »Informator« bezpłatnie.

Czyżby nowe obciążenia w ust. budowlanej?

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych projektuje nowelizację ustawy budowlanej. Zmiany przewidują m. innemi przerzucenie na właścicieli nieruchomości nietylko kosztów pierwszego urządzenia ulic jak było dotychczas, lecz także kosztów utrzymania i ulepszenia ich nawierzchni. Nadto właściciele realności mają być — wedle projektu — obciążeni także kosztami założenia ew. trawników i skwerów. Pozatem projekt w szeregu bardzo szczegółowych przepisów, reguluje sprawy planowania budowli i zmierza do uregulowania dotychczasowych stosunków. —

Przeciwko projektowi podnoszą się liczne i poważne głosy krytyki, — uważając zamierzenia nowelizacyjne, za wykwit biurokracji.

Poważny dziennik „Kurjer Poznański" krytykując powyższy projekt, twierdzi, że nowe przepisy wykazują cztery wady:

„Pierwsza — iż są w dużej części zbędne; druga — iż są wysoce krępujące; trzecia — iż w praktyce będą częstokroć niewykonalne; wreszcie ostatnią ujemną stroną projektowanych przepisów jest, że ich wykonanie będzie wymagało powiększenia liczby urzędników administracji a więc nałożenia na ludność nowych ciężarów podatkowych.

Wyliczone powyżej w krótkości momenty są aż nadto wystarczające dla przekonania każdego już nietylko fachowca ale objektywnego czytelnika, że powyższy projekt ustawy budowlanej jest gospodarczo jak najbardziej niewskazanym, i że stanowiąc jaskrawy dowód rozpiętości „nożyc" istniejących między programem Rządu a posunięciami podwładnych mu organów — winien raz jeszcze (gdyż raz już podlegał) ulec radykalnej rewizji.

Jeszcze o ustawie o ochronie lokatorów!

W ubiegłym miesiącu odbyła się konferencja przedstawicieli własności nieruchomej miejskiej z p. Wicepremjerem Kwiatkowskim, w sprawie ustawy o ochronie lokatorów i w sprawie dekretu o obniżce komornego.

P. Premjer zapewnił reprezentantów, że lokale, które zostały wyłączone z pod ustawy o ochronie lokatorów, a w szczególności lokale handlowe i większe mieszkania, — mimo interwencji najrozmaitszych organizacyj, nie zostaną napowrót oddane pod ochronę ustawy; — że wszelkie mniejsze mieszkania, powstałe z przebudowy 6-pokojowych i większych mieszkań, dokonanej po 1. grudnia 1935 r., i które na tej podstawie zostały wyłączone spod ochrony ustawy, również korzystać będą z całkowitej wolności.

Ufamy, że w najkrótszym czasie reprezentacji własności nieruchomej, uda się przełamać zapory i wywalczyć dalsze prawa dla właścicieli realności uginających się pod ciężarem świadczeń, i że uczyniony w ustawie o ochronie lokatorów wyłom, — zostanie nietylko utrzymany, ale i rozszerzony.

O zmianę przepisów w sprawie Zarządu przymusowego.

Następującą ciekawą sprawę omawia Łódzki Głos Obyw.:

Kodeks Postępowania Cywilnego przewiduje jako formę egzekucji sądowej z nieruchomości zarząd przymusowy, który może być powierzony dłużnikowi. W tym wypadku dłużnik, poza koniecznemi wydatkami, związanemi z administracją nieruchomości i zaspokojeniem wierzyciela, **ma prawo pokrywać z dochodów z nieruchomości najkonieczniejsze potrzeby swoje i swojej rodziny w mierze, którą oznaczy sąd.**

Natomiast brak w tych przepisach postanowienia, któreby pozwalało dłużnikowi, żyjącemu z domu, pozostającego pod zarządem przymusowym, otrzymywania jakichś kwot na utrzymanie, chociażby w wysokości minimum egzystencji jeżeli zarządcą przymusowym nie jest dłużnik, lecz inna osoba.

Sprawę tę podnosi **I. K. C.**, twierdząc, że takie ujęcie powyższej kwestji przez K. P. C. jest niezrozumiałe i nielogiczne, gdyż przecież położenie majątkowe dłużnika nie jest inne w tym wypadku, gdy on sam jest zarządcą, jak w wypadku, gdy zarządcą jest ktoś inny.

„Z dochodów zarządu przymusowego pokrywa zarządca bezpośrednio konieczne wydatki, połączone z zarządem według pewnej ustawowej kolejności, w szczególności, koszty egzekucyjne, należności pracowników zatrudnionych w nieruchomości, której zarząd dotyczy podatki i inne daniny publiczne, odsetki, raty amortyzacyjne, renty i inne powtarzające się należności z wierzytelności i praw hipotecznie zabezpieczonych, przypadające podczas zarządu przymusowego itd. Jest niezrozumiałem, dlaczego dochody z majątku dłużnika mają być używane na zaspokojenie wszystkich innych osób, tylko nie na skromne utrzymanie jego samego, tak, że on ma być narażony na nędzę lub skazany na korzystanie z publicznej dobroczynności.

Jest zatem koniecznym postulatem, którego domaga się sprawiedliwość społeczna, by przepisy kodeksu postępowania cywilnego znowelizować w tym kierunku, aby odnośne przepisy K. P. C. rozszerzyć także na wypadki, gdy zarządcą przymusowym nie jest dłużnik, lecz osob atrzecia i by dłużnikowi umożliwić otrzymywanie z dochodów nieruchomości w okresie zarządu pewnej minimalnej kwoty na konieczne utrzymanie jego i najbliższej rodziny.

O czystość Krakowa.

Obywatelski Komitet Czystości Krakowa, pismem z dnia 19. V. 1936 zwrócił się do naszego T warzystwa z następującą sprawą:

„W imieniu Obywatelskiego Komitetu Czystości Krakowa, na mocy uchwał powziętych na posiedzeniach i uzyskaniu aprobaty P. Prezydenta m., zwracamy się do P. T. Towarzystwa z uprzejmą prośbą o przeprowadzenie wśród Swoich członków energicznej i możliwie najszybszej akcji propagandowej w kierunku zakładania polewaczek (hydrantów) przed domami. Polewaczki te — jak wynika z przeprowadzonych doświadczeń — są najskuteczniejszym i najmniej kosztownym środkiem w walce z pyłem i brudem na chodnikach, przyczem wskazanem jest przypomnienie dozorcom, że w myśl obowiązujących przepisów porządkowych winni zmywać chodniki w porze letniej przynajmniej 3 razy dziennie.

Równocześnie donosimy, iż Ob. Komitet Czystości uzyskał decyzję Zarządu m.,że woda do tych polewaczek dostarczana jest przez Wodociąg bezpłatnie dzięki umieszczeniu polewaczki przed wodomierzem.

Wszystkich Właścicieli realności wzywamy o skorzystanie z bezpłatnie dostarczanej wody do kropienia i zmywania chodników.

Informacyj w sprawie urządzenia potrzebnej instalacji udziela Biuro Tow. Wł. Real. w Krakowie, ul. św. Marka 20.

Do Właścicieli Realności w Krakowie.

Otrzymaliśmy następujące pismo Zarządu Miejskiego:

„Zarząd Miejski przypomniał komunikatem w dziennikach krakowskich przepisy regulaminu utrzymywania czystości porządku dla miasta Krakowa z dnia 24 sierpnia 1884 r. L. 5874 dotyczące utrzymywania porządku i czystości w mieście w porze letniej, tj. od 1-go kwietnia do końca września. Przepisy te brzmią:

Właściciele realności obowiązani są zarządzić codzienne zamiatanie chodnika i ścieku wzdłuż przestrzeni swojej realności po uprzedniem należytem skropieniu tychże. Śmieci mają być złożone na kupkę obok ścieku po stronie ulicy, skąd uprząta je Zakład Czyszczenia miasta.

Zamiatania chodników bez uprzedniego dokładnego skropienia jest zakazane.

Zamiatanie ulicy oraz czyszczenie chodników i ścieków odbywać się ma codziennie o godzinie 5-tej rano. W razie spóźnienia się z zamieceniem należy zamiecione śmieci uprzątnąć i przechować w podwórzu realności do dnia następnego.

Zamiatanie chodników wieczorami jest wzbronione.

W przypadkach zanieczyszczenia chodnika, ścieku i ulicy podczas dnia np. przy znoszeniu węgla, drzewa i t. p. należy chodnik i ściek bezzwłocznie po uprzedniem skropieniu zamieść śmieci uprzątnąć i przechować w podwórzu do następnego dnia.

W czasie posuszy należy oprócz rannego ksrapiania, skropić obficie całą przestrzeń przed domem do zamiatania przeznaczoną poraz drugi o godzinie 1-szej w południe, zaś poraz trzeci o godzinie 5-tej popołudniu, a to celem zapobieżenia tworzenia się szkodliwego dla zdrowia kurzu.

W czasie ulewnych deszczów obowiązani są dozorcy realności podnieść uliczne kraty ściekowe, celem umożliwienia szybkiego odpływu wody i zapobieżenia zalewania ulic i chodników.

Właściciele realności obowiązani są dostarczyć dozorcom domu wszystkich przyrządów potrzebnych do utrzymania należytego porządku i czystości a w szczególności: łopat, mioteł, koszów oraz konewek z sitem do skrapiania chodników.

Skrapianie chodników garnkami, dzbankami, ręką i t. p. jest niedozwolone.

O czem zawiadamiam, celem wezwania swych członków do ścisłego przestrzegania powołanych wyżej przepisów.

ZA PREZYDENTA MIASTA:
Wiceprezydent miasta
Dr. RUDOLF RADZYŃSKI

Nowe budynki wzniesione w r. 1935.

W ciągu roku 1935 ukończono na terenie całej Polski w miastach z ludnością ponad 20.000 mieszkańców 5.385 nowych budynków mieszkalnych, w których znajduje się ogółem 14. 158 mieszkań, w tem 1.461 jednoizbowych, 5.423 dwuizbowych, 4.049 trzyizbowych, — 2.842 cztero- i pięcioizbowych, oraz 383 mieszkań większych. Ogółem w nowowzniesionych budynkach mieszkalnych znajduje się 39,072 izb. Ponadto ukończono w roku ubiegłym 434 nadbudówki i dobudówki liczące łącznie 866 mieszkań o 1.966 izbach.

W tym samym okresie rozpoczęto budowę 6.447 nowych budynków mieszkalnych i 586 nadbudówek i dobudówek. W rozpoczętych budynkach znajdzie się 21.275 mieszkań, mieszczących łącznie 57.693 izb, w nadbudówkach i dobudówkach 1.280 mieszkań o 2.773 izbach.

Ponadto ukończono w roku 1935 ogółem 541 budynków niemieszkalnych i 77 nadbudówek lub dobudówek oraz rozpoczęto 895 budynków niemieszkalnych i 110 nadbudówek lub dobudówek.

W porównaniu z rokiem 1934 wzniesiono o 89 budynków mieszkalnych więcej, rozpoczęto zaś o 483 budynki więcej.

(Łódzki Głos Obyw.)

Zmiana rozporz. o ulgach w spłacie zaległości podatk.

W Dzienniku Ustaw Nr. 30 z 24-go kwietnia ukazało się rozporządzenie ministerstwa skarbu o zmianie rozporządzenia z dnia 15. IV. 1935 o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. W myśl tego rozporządzenia płatnikowi, któremu nie przypisano podatku w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35, a który posiada w tym podatku zaległości pochodzące z okresu z przed 1 kwietnia 1933, przysługują odpowiednie umorzenia, o ile ogólna suma tych zaległości wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 w porównaniu z ogólną ich sumą wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 uległa wskutek dokonanych uiszczeń zmniejszeniu w stopniu przewidzianym ustawą z 15 kwietnia 1935. r.

Płatnikowi, który uiścił w roku budżetowym 1934/35 równowartość przypisanego mu w tym roku podatku, odracza się do dnia 31. III. 1938 zapłatę zaległości podatków pochodzących z okresu z przed 1-go kwietnia 1933, które nie ulegają umorzeniu, oraz zaległości pochodzące z roku budżetowego 1933/34.

Płatnikowi, któremu umorzono połowę zaległości pochodzących z przed 1. IV 1933, a który w terminie do dnia 31. III. 1935 włącznie uiścił podatek przypisany mu w roku budżetowym 1933/34, zapłatę drugiej połowy zaległości pochodzących z przed 1. IV. 1933 odracza się do 31 III. 1938 r.

Płatnikowi, któremu umorzono połowę zaległości pochodzących z przed 1. IV 1933, zapłatę drugiej połowy tych zaległości odracza się do dnia 31. III. 1938.

Odroczenia powyższe przysługują pod warunkiem uiszczania w latach budżetowych 1935/6, 1936/7 i 1937/8 podatku podatku przypisanego w tych latach. Płatnik, któremu w latach budżetowych 1935/36, 1936/37, 1937/38 lub w jednym z tych okresów budżetowych podatek nie został przypisany, zachowuje prawo do odroczenia zaległości, traci natomiast prawo do umorzenia związanego z rokiem budżetowym, który mu w podatku nie przypisano. Jeżeli jednak w odpowiednim następnym roku budżetowym płatnikowi zostanie przypisany podatek za dwa lub więcej lat i płatnik uiści ten podatek w roku budżetowym, w którym nastąpił jego przypis, odzyskuje prawo do umorzenia związanego z rokiem poprzednim lub latami poprzedniemi, a to w zależności od tego za ile lat podatkowych ponad jeden uskuteczniono mu przypis podatku.

Płatnik, który w roku budżetowym 1935/36, 1936/37, lub 1937/38 nie uiści przypisanego mu w danym roku podatku, traci prawo do umorzenia części zaległości odroczonych oraz do odroczenia części zaległości do dnia 31 marca 1938.

Zasięg moratorjum mieszkaniowego

„Własność Nieruchoma“ donosi:

Z dekretu o moratorjum mieszkaniowem dla bezrobotnych korzystają w samej tylko Warszawie 20.000 głównych lokatorów, zaś we wszystkich osiedlach miejskich w Polsce — około 150.000 głównych lokatorów.

Jak uregulowano ulgi dla nowowzniesionych budowli?

Budynki nowowzniesione, jak również części nadbudowane lub dobudowane do starych budynków, — korzystają wedle obowiązujących ustaw ze zwolnień od podatku od nieruchomości.

Sprawa zwolnień uregulowaną została trzema następującemi ustawami: 1) ustawą z r. 1922; 2) Rozporządzeniem Prez. Rzplitej z r. 1930 i wreszcie 3) ustawą z r. 1933.

Sprawa udzielania ulg wedle powyższych ustaw, wzgl. rozporządzenia, uregulowaną była odmiennie, w związku z czem wyłoniły się poważne trudności w sprawach liczenia terminów składania podań.

Wątpliwości w tej sprawie wyjaśniło Min. Skarbu z dnia 16. stycznia 1936 r. (Dz. U. Min. Skarbu Nr. 2/36).

W myśl tych wyjaśnień budynkom nowowzniesionym, częściom dobudowanym lub nadbudowanym po dniu 1. stycznia 1922 r., których użytkowanie rozpoczęto przed dniem 16 września 1930 r., **piętnastoletnie zwolnienie przyznawane jest bez składania specjalnych podań, a tylko po przedstawieniu zaświadczenia zarządu miejskiego lub zarządu gminy.**

W zaświadczeniu powinna być wymieniona data rozpoczęcia użytkowania i data ukończenia budowy. Jeżeli Urząd Skarbowy wymierzył podatek od tych budynków to wymiar ten będzie uchylony po wniesieniu odwołania, przyczem w wypadku niezłożenia odwołania w przepisanym terminie, opóźnienie może być darowane przez dyrektora Izby Skarbowej.

Budynkom nowowzniesionym, częściom nadbudowanym lub dobudowanym, których użytkowanie, chociażby nawet częściowe, nastąpiło po dniu **16. września 1930 r.**, a przed dniem **1. kwietnia 1933.** urzędy skarbowe przyznają 15-letnie zwolnienie, po złożeniu podania, **bez względu na czas jego złożenia.** Do podania należy dołączyć zezwolenie na budowę, zatwierdzony plan budowy i zaświadczenie za-

rządu miejskiego lub zarządu gminy. W zaświadczeniu tem powinno być stwierdzone, że budynek jest nowowzniesiony, lub że część jego i jaka jest dobudowana lub nadbudowana oraz data, od której nastąpiło chociażby częściowe użytkowanie. Właściciele nowych parterowych budynków we wsiach, z wyjątkiem województwa poznańskiego i pomorskiego, nie potrzebują przedstawiać zatwierdzonego pla nu budowy i zezwolenia na użytkowanie budynku.

Natomiast właściciele budynków nowowzniesionych, części nadbudowanych i dobudowanych, których użytkowanie nastąpiło po dniu 1 kwietnia 1933 r., winni złożyć podanie w ciągu 60 dni po rozpoczęciu użytkowania i dołączyć wymienione poprzednio dokumenty. Podania wniesione do końca 1934 r. uważane są za wniesione w terminie.

Jeżeli właściciele ci złożą podanie po upływie tego terminu, to urzędy skarbowe dokonają wymiaru podatku od nieruchomości za czas od rozpoczęcia użytkowania do następnego kwartału po wniesieniu podania.

Piętnastoletni okres zwolnienia oblicza się od daty rozpoczęcia chociażby częściowego użytkowania nowowzniesionego budynku, części dobudowanej lub nadbudowanej.

Zaznaczyć jeszcze należy, że podania o zwolnienie od podatku od nieruchomości powinny być wnoszone niezależnie od podań o zwolnienie od podatku dochodowego.

Klauzula złota w zobowiązaniach dolarowych.

W pewnym wypadku strony odnośnie do pożyczki dolarowej zastrzegły, że ma ona być zwrócona nie w walucie polskiej wedle kursu dolara z dnia zaciągnięcia pożyczki, lecz w efektywnych dolarach, wedle wewnętrznej wartości dolara w dniu w dniu 30 stycznia 1931 r., w szczególności wedle wartości złota, którą dolar w tym dniu przedstawiał

Sąd Najwyższy orzekł we wyroku C. III 132/35 (Przegl. Not. Nr. 15 z roku 1935), że tego rodzaju zastrzeżenie jest obecnie w myśl art. 4 rozp. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych z r. 1935, poz. 509 Dz. U. bez znaczenia prawnego, ze względu na zniesienie klauzuli złota w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Albowiem ten przepis postanawia, że ważność zastrzeżenia o płatności wierzytelności zagranicznemi monetami złotymi, lub według równowartości złota w zagranicznej jednostce płaniczej, ocenia się według prawa kraju, w którego walucie wyrażona jest wierzytelność. Wprawdzie art. 8 tego rozp. stanowi, że nie narusza to rozporządzenie zawartych przed jego wejściem w życie układów dotyczących uregulowania wierzytelności, wyrażonych w walutach zagranicznych, jednak przepis ten nie stanowi przeszkody do zastosowania wspomnianego art. 4-go rozp. do wierzytelności, ustalonych w tych układach, gdyż tak wyraźnie zastrzeżono w art. 8 rozp.

Przypominamy że . . .

WAŻNE!

...Obecnie na mocy Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwienia 1936 r. termin płatności pierwszej półrocznej raty podatku od lokali za rok 1936, **został przesunięty do dnia 31 maja 1936 r.**

...Na mocy punktu 10. Art. 3. dekretu Prezydenta Rzeczyp. z dnia 14 stycznia 1936 r. skreślony został rozdział 28 to jest art. 136, 137 i 138 dotychczas obowiązującej ustawy o opłatach stemplowych. Wobec tego pokwitowania za otrzymane komorne bez względu na wysokość pokwitowanej sumy **wolne są od opłaty stemplowej.**

...Do dnia 31 maja 1936 r. upływa termin wpłacenia opłat na rzecz Funduszu Pracy za 1 kwartał 1936 roku.

Opłaty te ponoszą właściciele domów w wysokości pół procent od faktycznie uzyskanego czynszu komornianego. Nie podlega opodatkowaniu komorne uzyskane z mieszkań 1 i 2 izbowych jak również z mieszkań zajmowanych przez właścicieli nieruchomości we własnych domach bez względu na wielkość mieszkania.

...W domach podlegających ustawie o ochronie lokatorów po myśli art. 3.

1) wynajmującemu i lokatorowi wolno jest zawrzeć na zasadzie wzajemnego porozumienia umowę co do wysokości i spo sobu zapłaty komornego, **nie inaczej jednak jak na piśmie i na czas niekrótszy niż na jeden rok.** Nie dotyczy to atoli mieszkań do czterech pokoi włącznie.

2) Jeżeli jednak umowa nie dojdzie do skutku lub nie będzie odnowiona, albo też, jeżeli nie jest dopuszczalna, to wynajmującego i lokatora obowiązywać będą z mocy samego prawa normy, ustalone na dany okres czasu, zgodnie z przepisami artykułów 5—8 ust. o ochr. lok.

...Ustawa o ochronie lokatorów używa pojęcia „mieszkania“ jedno, dwu, lub wielopokojowego. Natomiast ustawa o państwowym podatku od lokali używa pojęcia „izby“. Różnica polega na tem, że mieszkanie złożone np. z 2-ch pokojów i kuchni, jest w rozumieniu ustawy o ochronie lokatorów mieszkaniem dwupokojowem ,zaś po myśli ustawy o podatku od lokali, to samo mieszkanie jest lokalem trzyizbowym .

...Że zapłata komornego przez lokatora może nastąpić za pośrednictwem poczty (art. 6 ust. o ochr. lok.).

...Że obniżenie komornego wedle dekretu Prez. Rzp. z 14. 11. 1935 obowiązuje na okres od 1. 12. 1935 r. do 30 11 1937 r.

Powyższe ważne jest ze względu na obecnie zawierane umowy najmu.

...Każdy z Członków Towarzystwa korzystać może z bezpłatnych PORAD PRAWNYCH we wszystkich sprawach swej realności, w biurze Towarzystwa Właścicieli Realności W. Krakowa, ul. św. Marka 20, I. p., **wyłącznie osobiście** od 4—6 popołudniu. Telefonicznych informacyj nie udziela się.

Można zaliczyć lokat. koszta remontu

Właściciel realności, oddając w najem lokatorowi mieszkanie 2-pokojowe, wymówił sobie oprócz czynszu, zwrot kosztów odnowienia mieszkania, które przedsięwziął, po opuszczeniu przez poprzedniego lokatora. Najmujący uiścił umówioną kwotę, przyczem podpisał umowę, że dobrowolnie uiszcza tę kwotę i nie będzie żądał jej zwrotu, ani też jej nie potrącał z czynszu.

Po niejakim atoli czasie lokator zaprzestał płacenia czynszu i zawiadomił właściciela realności, że potrąca z zaległego czynszu swoją pretensję do właściciela domu o zwrot kwoty wpłaconej tytułem remontu mieszkania. Na tem tle wywiązał się proces.

Sąd grodzki przychylił się do zapatrywania właściciela realności, nie uznał kompensaty, dokonanej przez lokatora za dopuszczalną i zasądził lokatora na zapłatę zaległego czynszu i kosztów procesu. Na skutek skargi apelacyjnej, sprawa znalazła się przed sądem Okręgowym. Po wywodach obu stron, Sąd okręgowy ogłosił wyrok **nieuwzględniający apelacji lokatora i zatwierdzający** wyrok sądu I. instancji.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawie moratorjum hipotecznego

Zaskarżenie długu hipotecznego mimo moratorjum

Sąd Najwyższy w wyroku II 605/35 (Prz. Not. nr. 21/35) wyjaśnił, że mimo moratorjum hipotecznego, może wierzyciel hipoteczny zaskarżyć sądownie o zasądzenie dłużnika o zwrot dłużnej sumy, a tylko nie może domagać się rzeczywistej zapłaty tej pretensji przed upływem terminu odroczenia płatności, zakreślonego przez ustawę. Gdyby inaczej być miało, byłaby ustawa z r. 1933 poz. 213 Dz. U. o ulgach hipotecznych zaznaczyła to wyraźnie, że o takie pretensje nie wolno wnosić skargi, a skoro o tem ustawa nie wspomina, to nie wolno tylko żądać rzeczywistej zapłaty i prowadzić egzekucji przed terminem ustawowym. O tem należy wspomnieć w orzeczeniu wyroku. Natomiast egzekucja odsetek i kosztów w wysokości przewidzianej ustawą, jest dopuszczalna. Obojętnem też jest, iż wspomniana ustawa nie istniała jeszcze w chwili wniesienia skargi. Albowiem **ulgi hipoteczne osiągają skutek z mocy samego prawa,** zaczem są to przepisy wyjątkowe, o charakterze wybitnie ekonomicznym i ze względu na ich materjalno-prawne postanowienia, muszą być uwzględnione **w każdem stadjum procesu, nawet w egzekucji, o ile się na nie powołano.**

Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł:

W wątpliwościach przy wymiarze podatku dochodowego władza wymiarowa musi zażądać konkretnych dowodów. — Powyższą tezę, uzasadnił N. T. A. w następujący sposób:

Skarżący zeznał dochód z nieruchomości 744 zł. i z przedsiębiorców 1.800 zł. Przewodniczący Komisji Szacunkowej wezwał skarżącego do złożenia wyjaśnień i dowodów odnośnie do dochodu z nieruchomości oraz wyjaśnienia wątpliwości co do dochodu z przedsiębiorstwa, przyczem wezwanie w tym punkcie miała treść następującą: „zeznany dochód z garncarstwa wydaje się za niski ze względu na rodzaj i rozmiar, położenie — prowadzenia, zyskowność była znaczna z powodu niskich kosztów handlowych". Skarżący w odpowiedzi — poza niesporną kwestją dochodu z nieruchomości — podtrzymał zeznanie. Komisja Szacunkowa oszacowała dochód z garncarstwa „z uwagi na to, że płatnik prowadzi swoje przedsiębiorstwo w bardzo dużych rozmiarach przy współudziale tylko syna, nie mając żadnych kosztów handlowych", na kwotę 2630 zł. Skarżący wniósł przeciw wymiarowi odwołanie, w którem, powołując się na fakt, iż jest 40 proc. inwalidą i niezdolnym do pełnej pracy oraz na zmniejszenie się zbytu, wnosił o ustalenie dochodu zgodnie z zeznaniem.

Komisja Odwoławcza nie uwzględniła odwołania, powołując się na art. 63 ust. 2 ustawy o pod. dochod. (poz. 411/25 Dz. Ust.) i motywując zastosowanie tego przepisu tem, że nie przedłożono dowodów odnośnie wysokości osiągniętego dochodu.

Na zarzut skargi rozważył N. T. A. co następuje: Skarżący w postępowaniu wymiarowem nie był wezwany do przedłożenia dowodów na wysokość dochodu z garncarstwa, a wątpliwości, których wyjaśnienia z tem postępowaniu żądano, nie zawierały żadnej konkretnej treści. W tych warunkach zastosowanie przepisu art. 63 ust. 2 z powodu nieprzedłożenia dowodów, stanowi **istotną wadliwość postępowania, z powodu której N. T. A. uchylił zaskarżone orzeczenie** w myśl art. 84 p. 3 rozp. Prez z 27. 10. 1932 poz. 806 Dz. Ust., zarządzając w myśl art. 95 ust. 1 cyt., rozp. zwrot opłaty.

Warszawa dn. 25 lutego 1936 r.

(L. Rej. 6897/33). (Miasto Polskie Nr. 18 ex 1936.).

O 4%-tową stopę dla wkładów!

Dzisiejsze czasy oraz ciężkie położenie gospodarcze wszystkich warsztatów pracy w Polsce, wymagają natychmiastowej obniżki stopy procentowej dla wkładów pieniężnych. Za drogi kredyt pieniężny powoduje martwotę prywatnej inicjatywy oraz nadmierne obciążenia płatnika, w wypadku, gdy zmuszony jest do operacyj pieniądzmi pożyczonemi.

Jeżeli obniżona będzie stopa dla wkładów np. w Kasach Oszczędności do 4% w stosunku rocznym, wówczas pieniądz może być dalej pożyczony na 6% w stos. rocz. i tego rodzaju kredytami można uruchomić nowe warsztaty pracy, budować itd. Tylko na tej drodze może nastąpić ożywienie rynku pracy, a zatem zmniejszenie bezrobocia przez zwiększenie obrotów handlowych i przemysłowych.

Tego zdania jest doskonały fachowiec w dziedzinie bankowości, oraz problemów Kas Oszczędności w Polsce, Naczelny Dyrektor Kom. Kasy Oszczędności p. Dr. Józef Dorawski, który udzielił nam cennych uwag na temat kredytów w Kasach Oszczędności.

Doceniając zdanie wybitnego fachowca, który stoi na czele jednej z największych instytucyj w Polsce, uważamy za konieczność, aby sprawa obniżki stopy procentowej w Polsce została w najkrótszym czasie rozwiązana, — gdyż jest to sprawa należąca w pierwszem rzędzie do problemów oddłużenia własności nieruchomej, którą przez ustawową obniżkę czynszów pozbawiono dochodowości, a w rezultacie niczego nie uzyskano ani dla szerokich rzesz ani dla równowagi budżetu.

Normalizacja życia gospodarczego wymaga obniżenia stopy procentowej do 4% w stos. rocz. od wkładów pieniężnych i to w najkrótszym czasie.

W powyższej sprawie zwracamy się z odpowiednim memorjałem do Ministerstwa Skarbu.

Żądania właścicieli realności w Warszawie.

Jak nas informują, delegacja stowarzyszeń własności nieruchomej miejskiej złożyła Komisarzowi Rządu memorjał, w którym prosi o: udzielenie właścicielom domów w Warszawie moratorjum dla wykonywania remontów (z wyjątkiem zagrażających bezpieczeństwu publicznemu) na czas działania ustawy z 1935 r. o obniżce komornego, t. j. do 30 listopada 1937 r.; udostępnienia właśc. domów odpowiednich kredytów na dokonywanie remontów koniecznych ze względu na bezpieczeństwo publiczne; skoncentrowania źródła wydawania nakazów remontowych w urzędzie inspekcyjno - budowlanym Zarządu Miejskiego; zabronienia organom P. P. dokonywania oględzin i wydawania nakazów remontowych; zaniechania ingerencji urzędu inspekcyjno - budowlanego w sprawach remontów wewnętrznych w lokalach, z wyjątkiem wypadków niecierpiących zwłoki ze względu na bezpieczeństwo życia lokatora; ustalenia terminów dla wykonywania remontów przymusowych w ciągu sezonu budowlanego, t. j. bez wskazywania ścisłej daty ukończenia nakazanych robót.

W analogicznych sprawach opracowujemy memorjał, który przedstawimy tut. Zarządowi Miejskiemu.

Ulgi w opłatach Miejskich?

W ubiegłym tygodniu interwenjowało Prezydjum Towarzystwa u Pana Wiceprezydenta Dra Radzyńskiego w sprawie ulg w podatkach i zaległościach miejskich, a w szczególności w sprawie olbrzymich zaległości w podatku wodociągowym, oraz krzywdzącego „nadmiaru" wody.

Pozatem poruszono sprawę wysokich opłat kominiarskich, elektrycznych, oraz opłat za lampki orjentacyjne.

W powyższej sprawie wręczony został Panu Wiceprezydentowi Radzyńskiemu obszerny memorjał.

Pan Prezydent Radzyński oświadczył, że w najbliższym czasie po zbadaniu sprawy zaległości, zostaną wprowadzone ulgi dla zaległości od opłaty wodociągowej, nadmiaru wody, — zaś bolączki i usterki w innych sprawach będą usunięte. Jak nas informuje Towarzystwo Właścicieli Realności m. Zakopanego, Rada Miejska uchwaliła 20%-ową obniżkę obniżkę „taksy" za wodę dla tych płatników, którzy uregulują należności w dołączających opłatach za bieżący rok budżetowy 1935/36, a to najdalej w ciągu 2-ch miesięcy.

Wydawca: Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa w Krakowie. Redaktor odpowiedzialny: Dr. M. Finder.

Drukarnia M. Lenkowicza, Kraków, Meiselsa 4.